

عنوان مقاله:

کاربرد گیاهان دارویی در فضای سبز (اجرای پروژه ی بوستان بانوان در شهرستان نورآباد)

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مطالعات کاربردی در فرایندهای تعلیم و تربیت (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

مریم میرزاییان اشرف آبادی - کارشناس ارشد فضای سبز، کارمند شهرداری شهرستان دلفان

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: در کشور ایران اقلیمهای متفاوتی وجود دارد، بنابراین تنوع گیاهان بومی آن نیز زیاد است. بکارگیری این گونه ها در فضای سبز تنوع گونه ها و اکوتیپ ها (از نظر رنگ، فرم، اندازه و سازگاری) را دوچندان می کند و ضریب اطمینان موفق طرح و انعطاف طراحی بیشتر می شود. وجود گیاهان بومی در فضای سبز نشانه ای از توانایی اقلیمی و احوال فرهنگی منطقه است. با توجه به اینکه برای رسیدن به استانداردهای بین المللی فضای سبز سرانه، به فضای سبزی با چند برابر سطح موجود نیازمندیم، سطح فضای سبز لازم چند برابر خواهد بود و با وارد کردن گیاهان بومی در فهرست گیاهان مناسب برای فضای سبز جامعه گیاهان بومی گسترش قابل توجهی پیدا می کند. با کشت گیاهان بومی در فضای سبز بخشی از هزینه های ریالی قابل بازیافت است و با توجه به نزدیکی این مکان ها به مرکز صنعتی و تجاری هزینه حمل و نقل نیز کاهش می یابد. کاشت گیاهان بومی در فضای سبز امکان آشنایی و افزایش آگاهیهای اجتماعی نسبت به گیاهان بومی را فراهم می کند. اختصاص فضای سبز محیطهای آموزشی به کشت گیاهان بومی، زمینه برای تحقیق در جنبه های مختلف گیاهان بومی را ممکن می سازد و سازگاری این گونه ها را معلوم می کند. یکی از راه های بسیار موثر در کنترل فرسایش خاک، برجای گذاشتن بقایای گیاهان بومی قبل از آیش است. روش ها: این مطالعه در دوبخش تئوری و عملی در ۶ مرحله (۱: تعیین منطقه (۲) تعیین خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک منطقه (۳) بررسی جامع نیازهای اگرواکولوژیکی گیاه (۴) انتخاب و کشت گیاهان منتخب در فضای سبز (۵) معرفی خواص دارویی گیاهان دارویی (۶) تولید گیاهان دارویی ارگانیک و ایمن انجام گرفت. یافته ها: نتایج این تحقیق نشان داد که اقلیم شهر نورآباد از خشک تا مرطوب متغیر است و براین اساس دامنه وسیعی از گیاهان دارویی بسته به شرایط هر منطقه قابلیت کشت دارند. به عنوان مثال در منطقه اقلیمی مورد مطالعه گیاهانی مانند زوفا، سنبل الطیب، سیاه دانه، بادرنجبویه، گل گاوزبان، اسطوخودس، خرفه، مریم گلی و غیره قابل کشت است. نتیجه گیری: اگرچه این مطالعه در مقیاس کوچک صورت گرفت اما می تواند الگویی برای مراکز دارای زمین های وسیع تر مانند دانشگاه ها و سازمان ها باشد. این مطالعه همچنین می تواند موجب رونق کشت و کار گیاهان دارویی، تغییر الگوی طراحی فضای سبز رایج و استفاده بهتر از اراضی حاشیه ای و بایر و در دراز مدت جبران بخشی از کمبود داروهای شیمیایی کشور با استفاده از گیاهان دارویی شود.

کلمات کلیدی:

طراحی فضای سبز، گیاهان دارویی، سازگاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1649111>

